

De heffing voor de bouw van de tabernakel

‘De Here sprak tot Mozes: Zeg tot de Israëlieten, dat zij voor Mij een heffing inzamelen; van iedere man, wiens hart hem dringt, zult u voor Mij een heffing inzamelen’.

Exodus 25:1-9; 35:4-29

(1) De heffing

De heffing voor de tabernakel was een heffoffer, een soort vrijwillige ‘belasting’ voor alle Israëlieten om de bouw van Gods tent in de woestijn mogelijk te kunnen maken (vgl. Ex. 35:4-29; 39:32-43; Lev. 7:14,32).

(2) Het doel

Het grote doel van de bouw van het draagbare heiligdom komt tot uitdrukking in de woorden ‘voor Mij’, d.i. voor de Here Zelf (Ex. 25:2). In vers 8 lezen wij: ‘zij zullen *Mij* een heiligdom maken’. God wil wonen bij de mensen, maar Hij kan alleen wonen bij een verlost volk (Ex. 19:4-5; 1 Petr. 2:3-5; 3:18). Ik zal in hun midden *wonen* en *wandelen*. Dat is steeds het grote doel van God met de mensen, zoals wij achtereenvolgens zien in de geschiedenis van Israël en in die van de Gemeente (vgl. Ex. 29:45-46; Deut. 12-16; Matt. 18:20; 2 Kor. 6:14-18). Op de nieuwe aarde zal het voornemen van God om te wonen bij de mensen, definitief in vervulling gaan (Openb. 21:3).

(3) Vrijwillig geven

Het geven van onze offers aan God dient plaats te hebben met een *gewillig* hart (Ex. 25:2). Vgl. Paulus’ opwekking tot offervaardigheid; het hoogste motief hiertoe is wat God Zelf heeft gedaan in de gave van Zijn Zoon: ‘God zij dank voor *Zijn* onuitsprekelijke gave’ (2 Kor. 8 en 9). Wij kunnen niets betalen voor onze redding, maar wij kunnen wel onze dankbaarheid tonen door Hem de plaats te geven die Hem toekomt.

(4) Het voorbeeld op de berg

De tabernakel werd gemaakt volgens het voorbeeld dat aan Mozes werd getoond op de berg, om zo te zeggen volgens het *hemels* model (vs. 9). Vgl. Ex. 25:40 en Hebr. 8:5. De tabernakel is een drievoudig *type*, een beeld van:

- (a) Gods woning in de schepping. De voorhof is de heilige plaats op aarde, waar God Zijn volk ontmoet. Het heilige is een beeld van de hemelse gewesten. Het heilige der heiligen is een beeld van de hemel der hemelen (1 Kon. 8:27), de *derde* hemel (2 Kor. 12:2).
- (b) Het stoffelijke lichaam van Christus Zelf als Gods ‘tempelhuis’ op aarde (vgl. Joh. 2:19-22).
- (c) de Gemeente van de levende God, het huis van God op aarde in de tijd van Christus’ verwerping: zij is de getuige, pilaar en grondslag van de waarheid (1 Tim. 3:15).

(5) De betekenis van de materialen

Edele metalen

Het *goud* – speciaal het louter goud – spreekt van de goddelijke heerlijkheid, of de goddelijke natuur van Christus. Het *silver* is de prijs van de verzoening (Ex. 30:16). Het *koper* is een beeld van goddelijke gerechtigheid, die het oordeel kan doorstaan (vgl. Num. 16:36-40).

Stoffen

Het eerste dekkleed over het huis van God in de woestijn bestond uit tien kleden van fijn linnen, blauwpurper, roodpurper en scharlaken, met kunstig geweven cherubfiguren (Ex. 26:1). Het *blauwpurper* of *hemelsblauw* spreekt van Christus, de Mens uit de hemel (Johannes). Het *roodpurper* getuigt van de universele heerlijkheid van de Zoon des mensen, de Heer der heren en de Koning der koningen (Lucas). Het *scharlaken* symboliseert de heerlijkheid van Christus speciaal als de Koning van Israël (Matteüs). In dit evangelie draagt Hij een scharlaken koningsmantel (Matt. 27:28). Het *fijne linnen* stelt Hem voor als de reine en rechtvaardige Dienstknecht (Marcus). Vergelijk het ‘fijne linnen’, de gerechtigheden van de heiligen (Openb. 19:8). De tentkleden van *geitenhaar*, die de kleurrijke tabernakel bedekten (Ex. 26:7), tonen ons Christus als de grote Profeet, die leefde in

volmaakte afzondering van het kwaad. Hij was gescheiden van elke zonde (vgl. Zach. 13:4).

Huiden en hout

De roodgeverfde *ramsvellen* spreken van Zijn toewijding tot in de dood. De ram was het inwijdingsoffer voor de priesters (Ex. 29:26). Dit was al het derde dekkleed over het huis, en daaroverheen kwam nog het kleed van tachasvellen (Ex. 26:14). De *tachasvellen* (of: dassenvellen) waren bestendig tegen de invloed van weer en wind (vgl. Jes. 53:2; Ef. 4:14). Het *acaciahout* is het symbool van de mensheid van Christus, maar ook van onszelf als nieuwe mensen in Hem; het hout is de vrucht van de aarde (Jes. 4:2; 11:1; 53:2).

Olie en specerijen

De *olie* voor het licht in de zevenarmige kandelaar is een beeld van de Heilige Geest en Zijn werking om het licht van God te verspreiden in het heiligdom. De *specerijen* voor de zalfolie (om de priesters, de tabernakel etc. te kunnen zalven) spreken van de persoonlijke heerlijkheden van Christus, die werkzaam zijn in de Gemeente door de zalving met de Geest. De specerijen voor het welriekend reukwerk duiden ook hierop; dit dient voor de instandhouding van de 'reukofferdienst', de dienst van de gebeden en de aanbedding.

Edelstenen

Er waren kostbare chrysopraasstenen en vulstenen nodig voor de efod en voor het borstschild (vgl. Ex. 28:9-21). Twee chrysopraasstenen op de schouders van de hogepriester, met de tweemaal zes namen van de twaalf stammen. Het borstschild met de viermaal drie namen van de twaalf stammen. Er waren vier rijen, elkens van drie edelstenen en in elke steen was de naam van een stam gegraveerd:

- (1) rode jaspis, chrysoliet (geel van kleur), en malachiet (groen);
- (2) hematiet (donkerrood), lazursteen (helderblauw), en prasem (groene jaspis);
- (3) barnsteen (goudgeel), agaath (diverse kleuren), en amethyst (lila);
- (4) turkoois (blauw), chrysopraas (blauwachtig groen), en nefriet (groen).

Geestelijke betekenis: Christus draagt ons op Zijn sterke schouders en op Zijn liefdevolle hart. Wij zijn kostbare edelstenen. Gods veelkleurige heerlijkheid wordt nu reeds gezien in de verlost, die aangenaam gemaakt zijn in Christus, en ze zal straks in volmaaktheid door ons worden weerspiegeld (vgl. Openb. 21:18vv.). Gods glorie wordt gezien in de schepping, de verlossing en de voleinding.

Oude Sporen 2013

